

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/98/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010349
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1118010349.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci odsúdeného N. Z., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Pp/37/2018 zo dňa 20. 06. 2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08. novembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného N. Z., nar, XX. XX. XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Sťažnosťou napadnutým uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Pp/37/2018 zo dňa 20. 06. 2018 bolo rozhodnuté podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. postupom podľa § 415 ods. 1 Tr. por. tak, že sa návrh odsúdeného N. Z. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/11/2017 zo dňa 19. 04. 2017 zamieta.

Samosudca okresného súdu svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prípade odsúdeného nie sú splnené (z materiálneho hľadiska) všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie o jeho podmienkovom prepustení z výkonu trestov odňatia slobody, uložených mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/11/2017 zo dňa 19. 04. 2017. Dôvodil, že v prejednávanej trestnej veci síce z hodnotenia povereného riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Bratislava vyplýva záver o čiastočnom splnení podmienok pre podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak súčasne sa v predmetnom hodnotení uvádza, že hodnotenie rizika sociálneho zlyhania je stredné, resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá a je ovplyvnená predovšetkým počtom jeho doterajších odsúdení. Samosudca súdu prvého stupňa poukázal, že odsúdený N. Z. bol v minulosti opakovane, resp. viac krát odsúdený, a to opakovane aj pre identickú trestnú činnosť, pre ktorú je na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku/trestného rozkazu vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého navrhuje svoje podmienkové prepustenie. Tento aspekt, podľa názoru samosudcu prvostupňového súdu, spočívajúci v predchádzajúcej trestnej minulosti odsúdeného a poznatok o špeciálnej recidíve v spojení s povahou trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody a veku poškodenej osoby, ako aj s nie úplne priaznivou resocializačnou prognózou, vo svojom súhrne neodôvodňujú záver, že od menovaného odsúdeného možno ešte pred výkonom celého súdom uloženého trestu odňatia slobody očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, čo je taktiež jedným z atribútov účelu trest vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko odsúdený Z. proti nemu zahlásil sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice súdu, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto predchádzajúce, pričom skonštatoval, že sťažnosť je prípustná (§ 417 ods. 3 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.) a zistil, že sťažnosť podaná odsúdeným N. Z. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd sa s písomnými dôvodmi sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu v plnom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach naň odkazuje bez potreby opakovania tam uvádzaných vecne a právne správnych dôvodov.

Odsúdený N. Z. nastúpil výkon trestu odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/11/2017 zo dňa 19. 04. 2017 a právoplatným dňa 11. 05. 2017 vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne dňa 02. 11. 2017, teda dátum podmienenečného prepustenia tak pripadol na 02. 11. 2017. Dňa 15. 05. 2018 bola Okresnému súdu Bratislava I doručená žiadosť/návrh odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody spolu s hodnotením povereného riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Bratislava ohľadne správania sa odsúdeného počas výkonu trestu. Možno teda konštatovať, že formálna podmienka, t. j. časová hranica určujúca výkon polovice trestu, stanovená zákonným ustanovením § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., bola splnená.

Správne teda postupoval okresný súd, keď následne svoje dokazovanie zameril na splnenie druhej, tzv. materiálnej podmienky pre podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá musí byť splnená kumulatívne s už spomínanou formálnou podmienkou.

Nadriadený súd, v názorovej zhode s prvostupňovým súdom konštatuje, že z dikcie § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 66 ods. 2 Tr. zák. je zrejmé, že dosiahnutý stupeň nápravy sa má posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného a jeho pomeru k práci počas výkonu trestu odňatia slobody, ale tiež s ohľadom na to, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestnému činu, pre ktorý bol odsúdený a či sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu neprispôbil len formálne. Závažnosť spáchaného trestného činu, rovnako ako skutočnosť, do akého ústavu je odsúdený zaradený, je potrebné hodnotiť v súvislosti s otázkou, či vzorné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu a jeho vzťah k práci, je výrazom jeho skutočného polepšenia a či je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z vykonaného dokazovania na prvostupňovom súde bolo zistené, že z odpisu registra trestov odsúdeného Z. vyplýva, že tento bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, a to predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť, konkrétne opakovane pre prečin sprenevery podľa § 213 Tr. zák. - 4 krát, prečin podvodu podľa § 221 Tr. zák. a pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/11/2011 je zrejmé, že odsúdený Z. sa dopustil dvoch skutkov (právne kvalifikovaných ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. a prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. pričom v oboch prípadoch bola poškodenou osobou tá istá osoba s dátumom narodenia XX. XX. XXXX.

Vzhľadom na práve uvedené skutočnosti správne súd prvého stupňa vyhodnotil, že v prípade odsúdeného nie sú splnené (z materiálneho hľadiska) všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie o jeho podmienenečnom prepustení z výkonu trestov odňatia slobody, uložených mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/11/2017 zo dňa 19.04.2017.

Tak ako samosudca okresného súdu, tak i senát súdu sťažnostného, s ohľadom na počet predchádzajúcich odsúdení a predchádzajúci spôsob života odsúdeného, konštatuje, že osoba odsúdeného Z. nedáva dostatočnú záruku, že sa v budúcnosti vyvaruje trestnej činnosti, čo vedie i krajský súd k záveru, že je potrebné na neho pôsobiť celou dĺžkou výkonu trestu odňatia slobody z hľadiska potreby jeho dôslednej prevýchovy a súčasne prihliadajúc aj na ochrannú funkciu trestu a trestného práva ako takého. Správne teda uzatvoril okresný súd, že v prípade menovaného odsúdeného

teda nie je dané kvalitatívne naplnenie materiálnej podmienky v podobe očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá návetie § 66 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd si v plnom rozsahu osvojuje aj závery súdu prvého stupňa, že podmiennečné prepustenie má opodstatnenie len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je riziko recidívy odsúdeného, ak bude ešte pred výkonom trestu odňatia slobody žiť na slobode. Odsúdený sa napriek predchádzajúcim výchovným trestom opätovne dopustil rovnakej trestnej činnosti a z tohto hľadiska je potrebné, aby sa na odsúdeného aj naďalej pôsobilo v rámci výkonu trestu odňatia slobody v smere dosiahnutia účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák.

Napokon nemožno opomenúť, že rozhodnutie o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je fakultatívnej povahy a na také rozhodnutie nemá odsúdený právny nárok. Takýto nárok nepriznáva ani Ústava SR, ani zákon a posúdenie splnenia podmienok ustanovených zákonom na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je výhradne vecou sudcovskej úvahy.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.